Ա Ի Ե Տ Ա Ց Ե Ր

«Ա.ՀԱ. ԵՍ ՁԵԶԻ ՄԵԾ ՈՒՐԱԽՈՒԹԵԱՆ Ա.ՒԵՏԻՍ ԿՈՒՏԱՄ»: ՂՈՒԿ. Բ. 10

ՀԱՏՈՐ 31. ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ. ՅՈՒՆՈՒԱՐ 18. 1876 ԹԻ 3

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Մարդուս փափաքը Աստուծոյ զոյութեանը համար: — Մեծ արձնութիւն: — Ճարտն: — Բարեկարգութիւն Հայերէն լեզուի: — Այլ և այլք: — Քրիստոնէութեան ծագումը: — Նոյի տապանը շինողները: — Այնմապի վարժարանը: — Ապակի: — Ակնէն նամակ մը: — Քաղաքական լուրեր: — Ելմտական և Արևտրական:

ՄԱՐԴՈՒՍ ՓԱՓԱՔԸ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԳՈՅՈՒԹԵԱՆԸ ՀԱՄԱՐ

«ԵՐԲ հարցուցեցայ որ Աստուած մը կայ,» ըսաւ նրբամիտ փիլիսոփայ մը, «ուրախութենէս սկսայ խայտալ, թէպէտ վաղ ունէի թէ պիտի գտատպարտէր:» Ինչ մեծ վկայութիւն Աստուծոյ գոյութեանը համար մարդուս բնածին փափաքին:

«Եթէ Աստուած մը չկայ,» ըսաւ անհաւատ վոլտեր, «պարտինք Աստուած մը հնարել:» Այս խօսքն ալ կը ցուցնէ թէ մարդուս սրտին մէջ իբրեւ փափաք կայ անհուն և գերագոյն էակի մը գոյութեան:

«Ոչ ոք կրնայ երկինք նայիլ,» ըսաւ առենօք անհաւատն Հիւմ, բարեկամի մը հետ պատելով դիշեր մը երբ աստղերը կը փայլէին երկինքը, «ոչ ոք կրնայ երկինք նայիլ, առանց համոզուելու թէ ամենակարող և իմացական էակ մը կարգի դրած է այս երկինք:»

Պղատոն ալ ժամանակաւ կ'ըսէր թէ մեր գոյութեան գաղտնիքը հասկնալ անկարելի է, եթէ Աստուած մեզի ուսուցիչ մը չի ղրկէր: Փառք Աստուծոյ որ մենք հիմա ունինք զՔրիստոս որ ոչ միայն Աստուածմէ ղրկուած ուսուցիչ է, այլ և Աստուած, մարմնով յայտնուած:

ՄԵՆ ԱՐԹՆՈՒԹԻՒՆ

Մօտերս Ամերիկայի մէջ դանուելով մեկ երի երեւելի քարոզիչները Մր. Մուտի և Մր. Սանքի, որոնց միջոցաւ շատ արձնութիւններ կ'ըլլան: Այս մարդիկն իրենց քարոզութիւնը սկսան Ամերիկայի Պրուքլին քաղաքը, ուր ամիս մը կեցան. յետոյ գացին Ֆիլատելֆիա, և անկէ Նիւ Եորք և Ամերիկայի ուրիշ քաղաքներ պիտի երթան: Ասոնք ուր որ կ'երթան, արձնութիւնը յառաջ կ'երթայ մեծ զօրութեամբ, ինչպէս յառաջ կ'երթար անցեալ տարի Անգղիոյ մէջ: Իբր 10 կամ 12 հազար մարդ կը ժողովուի ամեն օր: Դարձեր միշտ կ'ըլլան: Շատ Քրիստոնեաներ կ'արձնուին, և Աւետարանին աղդեցութիւնը կը տեսնուի ամեն տեղ: Շատերը կը հարցընեն թէ այսպիսի բան մը ինչպէս կրնայ ըլլալ, և թէ արդեօք տեւական և փափաքելի արդիւնք մը պիտի ունենայ: Կ'ուզեմ համառօտիւ պատասխանել այս հարցմանց, ի տեղեկութիւն Աւետարերի ընթերցողաց:

Մր. Մուտի զարմանալի մարդ է: Դիտաւն չէ. վարժարանի կամ աստուածաբանական դպրոցի մը մէջ կըրթուած չէ, բայց Ապողոսի պէս է, «ղօրաւոր Սուրբ գիրքերով» (Գործ. ԺԸ. 24): Սուրբ գիրքը սորված է և դիտէ անոր զօրութիւնը: Մր. Մուտիի Քրիստոնէական փորձառութիւնը խորին է առատ է: Քրիստոսի դարձին երկարժամանակեայ և քալ հնութիւն ունի, և մանաւանդ լի է Հոգւով Աստուծոյ: Անոր քարոզներուն և ճառերուն և բոլոր վարդապետութեան նիւթը Սուրբ գիրքն է, բայց Սուրբ գրոց հետ կը խառնէ նաև իր փորձառութիւնները, կարճ պատմութիւններ և օրինակներ, որ քարոզին նիւթին կը վերաբերին և այնպէս պարզ և բացայայտ կ'ընեն խօսքը, որ անուս մարդիկ բան կը սորվին, ուսեալներն ալ կը հնուին: Մր. Մուտի կը խօսի իր բոլոր զօրութեամբը՝ այնպիսի կաթոդին ոգւով և հոգիներու համար այնպիսի նախանձով, որ ամէն սիրտ կը շարժէ: Ինչպէս որ Մր. Մուտի Աւետարանը կը քարոզէ, Մր. Սանքի ալ կ'երգէ նոյն Աւետարանը. ինչպէս քարոզը, նոյնպէս երգը զարմանալի կերպով կ'աղդեն: Մր. Սանքի կ'երգէ յատակ, սաստիկ ղգացմամբ: Ունկնդիրքը այս գեղեցիկ երգերուն մէջ կը լսեն Աւետարանի ճշմարտութիւնը, հրաւէրը, աղաչանք, աղդարարութիւն կամ սպառնալիք: Բայց Մուտի և Սանքի չեն աշխատիր առանձին. իրենք առաջնորդ են, և ունին շատ դործակիցներ: Հիմա հովիւներու և եկեղեցւոյ փորձառու անդամներու մէջէն ընտրուած 300 անձինք կան անոնց օդնական: Ասոնցմէ 100 հոգին ամեն իրիկուն կու գայ աշխատիլ ընդառաջնորդութեամբ Մր. Մուտիի: Բայց ասոնցմէ կան նաև քանի մը հարիւր ընտիր և վարժ երգիչներ: Ամեն օր հրապարակաւ երկու պաշտօն կ'ըլլայ. մին՝ առաւօտուն կամ կէսօրին, աղօթքի և քարոզի համար: Այս ժողովը վարողն է Մր. Մուտի, և 1,000է մինչև 2,000 հոգի կու գայ այս ժողովին: Միւս ժողովը կ'ըլլայ երեկոյին, և տունը կը լեցուի իբր 10 կամ 12 հազար ունկնդրօք: Երեկոյեան պաշտօնին առենը խումբ խումբ երգիչներ կ'երգեն այլեւայլ երգեր, գէթ Մր. Մուտի չեկած: Մր. Մուտի գալով Սուրբ գիրքէն մաս մը կը կարդայ և կը մեկնէ համառօտիւ, աղօթք կ'ընէ, կամ ուրիշ եղբօր մը կ'առաջարկէ աղօթել: Մր. Սանքի կ'երգէ քանի մը անգամ, և երգիչներուն խումբն ու ժողովուրդը ձայնակից կ'ըլլան անոր: Քարոզը կարճ է.

չատ անդամ 20 րոպէ միայն կը տեւէ, բայց իմաստալից է, սիրալիր և վառվռուն, լի Սուրբ գրոց խօսքերով և հոգւով սրբով։ Երբ քարոզը կ'աւարտի, իրենց համար աղօթք խնդրողները կը հրաւիրուին ոտք ելլել, և կ'ելլեն։ Այլ և այլ անձինք ոտքի վրայ կը կենան ասդին անդին իրենց տեղերը բազմաթիւ ունկնդրաց մէջ, և Մբ. Մուտի կ'աղօթէ անոնց համար։ Երբ պաշտօնը կ'աւարտի, աղօթք խնդրողները կ'երթան ուրիշ սենեակ մը, ուր Մբ. Մուտի, Մբ. Սանքի և անոնց 100 կրթեալ օգնականները այն մարդոց հետ կը տեսնուին, կ'աղօթեն և կը ջանան զանոնք Քրիստոսի առաջնորդել։ Այս գործը կը տեւէ իրը կէս ժամ կամ երեք քառորդ։ Այս մեծ գործն ամէն օր այս կերպով յաւաչ կը տարուի ամիսներով։ Անտարակոյս Աստուծոյ է այս գործը, որոյ նմանը տեսնուած չէր այն օրէն ի վեր որ 3,000 հոգւի չափ աւելցան եկեղեցիին մէջ (Գործ. Բ. 41)։

Մ. Հ. ՀՈՎՀՈԳ

ՃԱՌՈՆ

Ճաբոնի պատմութեան վերաբերեալ ամենէն հին վաւերական տեղեկութիւնները կը հասնին մինչև 600 տարի նախ քան Քրիստոս։ Այս թուականէն մինչև Ը երորդ դար Ճաբոնի կառավարութիւնը միապետական էր։ Ը. դարուն մէջ Ճաբոնի պաշտօնատարք, ըստ սովորութեան Չինացւոց, կը բաժնուէին երկու, քաղաքային և զինուորական, և դատաւորները կը կառավարուէին ուղղակի Միգատոյէն, այսինքն Թագաւորէն, որոյ արքայանիստ քաղաքն էր Քիւոտոյ, և ուր պաշտօնեայ ձեռնտու էին Թագաւորին։ Երթալով զինուորականաց ազդեցութիւնն աւելցաւ, և Թագաւորինը պակսեցաւ։ Վերջապէս 1184 ին, զօրքին առաջնի հրամանատարը կամ սպարապետը, տերութեան բոլոր պատերազմական զօրութեան տիրանալով, իրեն զատ մայրաքաղաք ընտրեց Եոյ։ Անոր յաջորդը քաղաքային իշխանութիւնն ալ միացուց զինուորականին հետ, և այնուհետև սպարապետք տիրեցին մինչև 1868։ Սակայն 1134 էն մինչև 1868 բուն Միգատոն կամ Միգատոն ալ (այսչափ տարուան մէջ ոգին 39 Միգատոյ նստաւ) կը նստէր դահը։ Օտարականք կը կարծէին թէ Ճաբոնի մէջ երկու Թագաւոր կար. բայց այնպէս չէր, բուն Թագաւորը մէկ էր. սպարապետք որ իրը հօթը դար բացարձակ կը տիրեին յափըշտակած էին իշխանութիւնը։ Ժողովուրդը դիտեր այս բանը, բայց անկարող էր նեռել զինուորական դասուն աղդեցութիւնը։ Թէև այսպէս ժողովուրդը կարող չէր կործանել սպարապետաց աղդեցութիւնը, սպարապետք երբէք չհամարձակեցան բոլորովին վերցնել Թագաւորը կամ Միգատոն։ Սակայն ի վերջոյ, 1868ին Քիւոտոյի, այսինքն Թագաւորանիստ քաղքին, ժողովուրդը զինուորական տիրապետութեան դէմ ապստամբելով, այն բռնութենէն ազատեց Թագաւորը, որ յաւուրս հրովարտակաւ ջնջեց սպարապետական պաշտօնը։ Այսպէս մէկէն աւելցաւ վերցաւ Եոյի կեդծ կառավարութիւնը, և նորոգուեցաւ Ճաբոնի տէրութիւնն ինչպէս որ էր յառաջ քան Ք. դար։ Քանի մը կուսակցութիւններ եղան զինուորական դասուն և Թագաւորին օրինաւոր ղօրաց մէջ տեղ որ միշտ յաղթող եղաւ։ Վերջապէս Միգատոն Քիւոտոյէն եկաւ զինուորական իշխանութեան նիստը, Եոյ, զոր իրեն մայրաքաղաք ընտրեաւ։ 1871 ին, օգոստոսի մէջ, Թագաւորը բոլորովին ջնջեց ատատային, այսինքն կէս ինքնագլուխ, կառավարութիւնները, և ֆէոտլ կոչուած զինուորական իշխանք կամ դատառատեարք, հասարակ մարդոց հատուցարեցան։ Այսպէս, զինուորական տիրապետութիւնը սկսեալէն 700 տարի առքը, Ճաբան նորէն ստացաւ աղդային կառավարութիւն, աղդային զօրք և նաւատորմիղ, և աղդային դանձ։ Այնուհետև սկսան բուն աղդային բարեկարգութիւնք։ Ատոնց մէջ ամենէն կարևորն է դատաստանութեան բարեկարգութիւնը։ Կառավարութիւնը հաստատուելուն պէս, Թագաւորը կանչելով Ամերիկայի միսիոնարաց մէկը, միտքը վերպէք, որ քանի մը տարիէ իվեր Ճաբան կը բնակի, անոր յանձնեց արտաքին լեզուաց և դիտութեանց համար Եոյի մէջ հաստատուած դպրոցին վերակացութիւնը։ Հիմա այս դպրոցը երկու բաժնուած է, մին կը կոչուի կայսերական վարժարան և ունի աւելի քան 300 ուսանող, 5 Ամերիկացի, 4 Անգղիացի, 5 Գաղիացի և 5 Գերմանացի դասատու. երկրորդ վարժարանը որ արտաքին լեզուաց համար է՝ ունի 600 ուսանող և 20 օտարազգի ուսուցիչ, Ամերիկացի, Անգղիացի, Գաղիացի, Գերմանացի, Ռուսիացի և Չինացի։ Դասախարակութեան գործը 1871 ին, իրրև վարչութեան մէկ ճիւղը, յանձնուեցաւ յատուկ պաշտօնեի մը։

Դասախարակութեան առաջին ձաբոնցի պաշտօնեայն, Օքի, միտքը վերպէքի հետ չենեց աղդային դասախարակութեան յատակագիծ մը, որուն համեմատ հիմա Ճաբոնի մէջ կան 210 բարձր դպրոց օտար լեզուաց ուսման համար, և 53,000 հասարակ դպրոց Ճաբոներէնի համար միայն։ Կան նաև վարժապետանոցներ ուր աղայք յատկապէս ուսուցչութեան համար կը կրթուին. նոյնպէս բժշկական, նաւային, զինուորական և իրաւագիտական դպրոցներ. Իրը 300 օտարազգի ուսուցիչ կը գործածուի այս այլ և այլ դպրոցաց մէջ։ Օտար լեզուաց մէջ առաջին տեղին ունի Անգղլերէնը։ Կառավարութիւնը դատախարակութեան համար 1871ին ուրիշ երկիրներ ղրկեց իրը 400 պատանի, որոնցմէ շատերը դեռ կը շարունակեն իրենց ուսումնին։ Եոյի Թագաւորական վարժարանին մէջ իրենց ուսմունքն աւարտող 25 ուսանողք անցեալ օգոստոսի մէջ Նիւ Եորք եկան Ամերիկայի իրաւագիտութեան և ուրիշ դիտութեանց դպրոցները մտնելու։

Ճաբոնի ժողովուրդը դեռ կատարեալ չէ, բայց Քրիստոնէութեան աղդեցութիւնը կը զգացուի գամ քան զգամ։ Տէրութեան դպրոցներուն մէջ կրթուող ուսանողաց մէջ ալ բաւական Քրիստոնեաներ կան։ Օտարազգի ուսուցիչը պատասխանի ունին Սուրբ գիրքը սորվեցնելու իրենց տուներուն մէջ. դպրոցաց մէջ ալ Թոյլ տրուած է խօսիլ որևիցէ կրօնական և բարոյական խնդրոց վրայ։

ԲԱՐԵԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՑԵՐԷՆ ԼԵԶՈՒԻ

Աւետաբերի 31 թուոյն մէջ Բարեկարգութիւն Հայերէն Լեզուի վերնագրով յօդուած մը հրատարակուած էր։ Յօդուածագիրը կը փափաքի Հայերէն լեզուն վարկաբեկել եւ առ այս իբր միակ միջոց եւ անհրաժեշտ հարկ կը համարի նոյն իսկ ոսկի դարուն ընծաները մատենադրաց ի կիր արկած երկար բառերն համառօտել։ Ա.յս կ'ըսէ, ըստ կարծեաց նորա, բարդութեանց զօդերը բառնալով, բարդ բառերը կրճատելով եւ իբր ածանցեալ գործածելով, բառից մէջ անձնական գիր կամ մասնիկ չգործածելով, այ եւ եայ վանկերն ի վոխսելով կամ դնել վոխսուածները պահելով, եւ վերջապէս՝ ա գիրը ուրիշ ձայնաւորի փոխելով, կամ վերչերով հնդերձ բաղաձայնով մը։

Ինձ այնպէս թուի թէ, կարող էր ապաքէն մեր ազնիւ բարեկամն, առանց երկարօրէն դրելու, յայտնել թէ ինչն ընդդէմ է դրաբարի եւ պաշտօնեան աշխարհաբարի. գի արդէն իսկ այդ առաջարկութիւնները զրեթէ լիովին ընդունած է աշխարհիկ լեզուն յանգէտս։

Ա.յլ մեք ատէն ընդհանրապէս խօսելով կը փափաքիմք իմանալ մեր Պատ. յօդուածագրէն թէ Յունարէնն, որ ոչ սակաւ բազմազանի բառեր ունի, միթէ գիւրիկ է ի փափկութենէ։ Եւ կամ իտալերէնն, որոյ իգականք մեծաւ մասամբ ա կը յանգին, միթէ կորսուած է իւր քաղցրութիւնն։ Բայց յայտնէ, ըստ մեզ, լեզուի մը փափկութիւնը կամ խստութիւնը ոչ այնչափ ի բառից է որչափ բառերը փափուկ կամ խիստ հնչելէ։ Դիւրին է փարձել զայս գիշերկան եւ քաղաքացւոյ վրայ, արուէ եւ իգի վրայ, չափահասի եւ մանկան վրայ, միով բանիւ, անուս եւ ուսեալ անձանց վրայ։ Բազումք կը խօսէին Լատիներէն ի Հռոմ, սակայն ոչ ոք իբրեւ զկիկերոն անոյշ խօսեցաւ այն լեզուն։ Շատ ճարտասանք էին առ Յոյն, բայց ոչ ոք իբր զԴեմոսթենէս քաղցր հնչեաց գՀելլենարէնն։ Բառական ազգային սպասմագիրք կային առ նախնեօք, այլ ոչ ոք իբրեւ զերկիր ինքն յանկոյց գլսելիս։

Թողունք ուրեմն հանդարտ մեր լեզուն, որ կարի նուազ անկատար է, եւ բարեկարգենք մեր անձնական լեզուներն որ, համեմատութեամբ ուսեալ ազգաց լեզուներուն, թերեւս ամենէն անկատարն են, եթէ ուսեալ անհամոյ թուի ըսել աչք, գլուխ, թող ըսէ աչս, գլխի, եթէ երկար եբեւի ըսել անչփոփ, թող ըսէ անչփոփ։ Կամ որ ոք չուզէր ձգնել, երկնիլ գրել, թող գրէ ձգնել, երկնիլ։ Ցայդմ գրաբարէ չշեղիր, ուսեալ եւ ազատ է։ Բայց ուրիշ վտանգ կայ բանաբարութեան, ոչ ոք է ազատ. ոչ առանձին անհատ մը եւ ոչ ընդհանուր ազգը։ Արդէն յայտնի է, ոչ ոք անհատ մը ազատ չէ։ Ցայտնենք թէ ինչ պատճառաւ ընդհանուր ազգն ազատ չէ։ Ազատ չէ, վասն զի լեզուն ազգին ոգին է, ազգին կեանքն է, ազգին նշանն է, եւ, ի մանաւորի խօսելով, ազգին պարծանքն է իւր առաջնութեամբն. ուրեմն ազգին դպրութիւնն եւ տեսակն յայնմ կայանայ։ Ուստի պէտք կ'ուզէ անգթանալ իւր կենաց դէմ, պէտք կ'ուզէ իւր կենաց նշանն աղաւաղել, պէտք կ'ուզէ ջնջել իւր պարծանքն, եւ այն յանպէտս եւ յանիրաւի։

Ընենք որ ինչ պիտոյն է, եւ մերժենք որ ինչ անպէտն է։ Ջնջենք, բառնանք խորթ եւ եկամուտ բառերն, եւ ընտրենք պահենք հարազատներն։

ՊԵՏՐՈՍ ՓԱՇԻԿԵԱՆ

Յունուար 1, 1876

Ա.ՅԼ ԵՒ Ա.ՅԼ

Եւրոպայի մէջ ամենէն բազմամարդ երկիրը Անգլիա է։

Մալթա կղզին է, ուր քառակուսի մղոն մը 1,309 բնակիչ կ'ապրի, ուստի եւ հինգ անգամ աւելի բազմամարդ է քան զԲելգիա որ Եւրոպայի տէրութեանց մէջ ամենէն բազմամարդը կը համարուի։ Մալթայի ժողովուրդը չատ թշուառ է. աղտեղութիւն, օդի ապականութիւն եւ տեսակ տեսակ հիւանդութիւններ հոն պակաս չեն։ Անգլիական կառավարութիւնը, առ որ կը վերաբերի այս կղզին, չի գիտեր թէ ինչ գարման ընէ այս չարեաց։ Մալթացիք կանուխ կ'ամուսնանան, մինչ կը բազմանան եւ չեն գաղթեր։

Ջրահաւոր նաւերու գիւտը բոլորովին նոր գիւտ է, ինչպէս առհասարակ կը կարծուի։

Ա.յս գիւտը հին է։ Ժ.Բ. դարուն Նորմանոացիք իրենց նաւերուն ջուրէն դուրս մնացած մասը երկաթով կը պատէին, եւ 1782ին Ճիւլրալդարի պաշարման ժամանակ այժմեան զրահաւոր նաւերուն նման նաւեր գործածուեցան։

Ի՞նչ է բարբարոսութիւնը։

Ա.յս բառն այլ եւ այլ ժամանակ այլ եւ այլ նշանակութիւններ առած է։ Բարբարոս բառը Յունարէն է, եւ նախ Յոյնք այսպէս կ'անուանէին Յունարէն չխօսողները, ուստի եւ Հայք, Պարսիկք, Ասորիք, Հռոմայեցիք անդամ, ըստ նոցա, բարբարոս էին։ Յետոյ Հռոմայեցիք սկսան գործածել այս բառը Յոյն եւ Լատին լեզուները չգործածողներուն համար։ Կիլերն երբ Հռոմայեցւոց մեծէն Միհրդատէ յաղթուիլը ցաւով կը յիշէ, անոր քաջքաջոս անունը կու տայ։ Միհրդատ Պոնտոսի թագաւոր էր, եւ Աննիբալայ պէս ահարկու եղաւ Հռոմայեցւոց։ Հիմա բարբարոս անունը կը տրուի այն ազգաց որ քաղաքականացեալ չեն, այլ դրեթէ վայրենի են։

Երկրիս վրայ ամենէն մեծ, չքեղ եւ ահագին աղբիւրը ծովն է։

Ա.յս աղբիւրն Ամերիկայի Միսսուրի գետը թափող գետակի մը քով, ֆայրհոլ կոչուած ձորի մը մէջ ջերմուկ է, որուն քով Իսլանտացիները փոքրիկ աղբիւրներ կրնան համարուիլ։ Ցիշեալ ջերմուկն ունի 20—25 ոտք լայն եւ 100 ոտք խորունկ աւազան մը որ չորս դիէն մեծամեծ ժայռերով ծածկուած է։ Մինչ չի բխեր, եւ երբ կը սկսի բխել, աւազանը կը լեցուի եռացեալ ջրով, յանկարծ թնդիւններ կը լսուին, եւ սեւ ամպեր կը բարձրանան մինչեւ 300 ոտք, եւ ջուրն աւազանին մէջէն 20—25 ոտք լայնութեամբ 90 ոտք կը բարձրանայ. յետոյ իր կեդրոնէն 300 ոտք բարձր նետուելով գետինը կը թափի ահագին ճայնով, որուն կը յաջորդէ գետնաշարժ մը։ Ա.յն ահագին ջրեղէն սեան գագաթը կամարաձեւ ծխածան մը կը գոյանայ։ Տեսարանն արդարեւ չքնաղ, միանգամայն զարհուրելի է։ 25 րոպէ հաքը կը դադրին այս երեւոյթները, եւ ամէն բան իր նախկին վիճակին կը դառնայ։

Ո՞ր երկիրն է ուր ջերմութեան աստիճանն, ըստ Բեումիւրի ջերմաչափին, ամենէն աւելի է։

Ամերիկէի մէջ Սահարայի հիւսիսային կողմը Թէզզան կոչուած երկիրն է, ուր ջերմութիւնը չատ անգամ կը հասնի յիշեալ ջերմաչափին 56 աստիճանը, եւ այն՝ չուքի մէջ։ Իսկ արեւու մէջ կը հասնի մինչեւ 70 աստիճան։

Ո՞ր երկիրն է ուր ցրտութիւնը, նոյն ջերմաչափին նայելով, ամենէն աւելի սաստիկ է։

Ա.յս երկիրն է Սիպերիոյ արեւելեան կողմը Լաքուցք կոչուած տեղը, ուր յունուարի 21 ին 53 ½ աստիճան է ցրտութիւնը։ Ռուս բժիշկ մը ցրտութեան հոն մինչեւ 63 աստիճան հասնիլը տեսաւ։ Ձանասարհորդք կ'ըսեն թէ ջերմաչափին անդիկն ամիսներով սառած կը մնայ, եւ այնչափ կարծրացած կ'ըլլայ որ կրնայ մրճով գործածիլ իբրեւ կապար։ Ցրտութեան յիշեալ աստիճանին մէջ կաղինը կը բեկանի իբրեւ ապակի, եւ փայտը չի կտրուիր։

ՔՐԻՍՏՈՆԷՈՒԹԵԱՆ ԾԱԳՈՒՄԸ

(Ա-ԵՒ ՔԱՀԱՆԱՅԻ ՀՈԳԵՒՈՐ ԿԱՑՈՒԹԻՒՆ)

3.

Քրիստոնէութեան ծագմանը վերաբերեալ խնդիրն ի՞նչպէս կրնայ լուծուիլ

Աշխարհիս վրայ կան շատ կրօնքներ որ կը պնդեն թէ Աստուածմէ են։ Մի-թէ կրնա՞նք ասոնց բոլորն ալ իբրեւ ճշմարիտ ընդունիլ։ Անկարելի է, քանզի այս այլեւայլ կրօնից հիմնական վարդապետութիւնները բոլորովին հակառակ են իրարու։ Կան տարբերութիւններ որ ոչ թէ երկրորդական են, այլ հիմնական. ոչ թէ թեթեւ, այլ արմատական. ուստի և անհնար է որ իրարմէ այսպէս տարբեր վարդապետութիւնները յառաջ եկած ըլլան միևնոյն աղբիւրէ, այսինքն մի միայն ճշմարիտ Աստուածմէ։ Եթէ Պուտտայականութիւնը ճշմարիտ է, ապա Քրիստոնէութիւնը սուտ է. իսկ եթէ Քրիստոնէութիւնը ճշմարիտ է, պէտք է որ Պուտտայականութիւնը, Պրահմինականութիւնը և ուրիշ կրօնքները սուտ ըլլան։ Ապա յայտնի է թէ աշխարհիս վրայ շատ սուտ կրօնքներ կան։

Որովհետեւ այսպէս է, պէտք է ուրեմն որ բոլորն ալ իբրեւ սուտ մերժենք։ Որովհետեւ այսչափ կրօնքներ յանկրաւոր կը պնդեն թէ Աստուածմէ տրուեցան, կրնա՞նք ասկէ հետեւցնել թէ Աստուածմէ տրուած կրօնք բնաւ չկայ։ Այսպիսի հետեւութիւն մը բոլորովին ընդդէմ է բանականութեան։ Աշխարհիս վրայ շատ կեղծ դրամներ գտնուելնէն չի հետեւիր թէ հարազատ դրամ ամենեւին չկայ։ Ոչ ոք կրնայ պնդել թէ ճշմարիտ փիլիսոփայական դրութիւն չի կրնար ըլլալ, որովհետեւ կան այնչափ փիլիսոփայական դրութիւններ որ սխալ են։ Ըստ այսմ օրինակի ոչ ոք կրնայ ուղղութեամբ հետեւցնել թէ, որովհետեւ շատ կրօնքներ սուտ ճանապարհով կը պնդեն Աստուածմէ տրուած ըլլալ, ապա և ոչ մին Աստուածմէ տրուած է։ Այս եզրակացութիւնը բնաւ չի կրնար։

Բայց, որովհետեւ այսչափ սուտ կրօնքներ կան աշխարհի մէջ, պարտինք զգոյշ ըլլալ, երբ անանցմէ մէկը պիտի ընդունինք իբրեւ ճշմարիտ։ Պարտինք վճռել թէ արդեօք բոլոր կրօնքները կ'ընծայե՞ն աստուածապարգեւ ըլլալու ապացոյցները. և այս ապացոյցները խնամով և անաչառ քննելէն ետքը, պարտինք մերժել այն կրօնքները որոնց աստուածաւուր ըլլալուն բաւական փաստ չկայ, և ընդունիլ այն միայն՝ որ աստուածապարգեւ ըլլալու անժխտելի փաստեր կը մատուցանէ։

Քրիստոնէութիւնը չունի իրաւունք բացառութիւն պահանջելու այսպիսի քննութենէն։ Պարտինք այս կրօնքն ալ մանր և քնին առնուլ։ Եթէ անոր փաստերն անբաւական կը գտնենք, պարտինք մերժել զայն. բայց եթէ այն փաստերը բաւական կը գտնենք, պարտական ենք Քրիստոնէութիւնն իբրեւ աստուածաւուր կրօնք ընդունելու։

Քրիստոնէութեան հիմնադիրն իսկ չպահանջեց մարդոցմէ հաւատք առանց քննութեան։ Ինք ըսաւ, «Թէև ինձի չէք հաւատար, գոնէ գործքերուս հաւատացէք» (Յովհ. ժ. 38)։ Պօղոս առաքեալ ալ կ'ըսէ. «Ամէն բան փորձեցէք, բարին ամուր բռնեցէք» (Ա. Թես. Ե. 21)։ Ապա յայտնի է թէ այս խնդիրը, թէ արդեօք Քրիստոնէութիւնն Աստուածմէ է, պարտի որոշուիլ ապացոյցներով։

Հարկ է սակայն յիշեցնել ընթերցողաց թէ, պէտք է ուշիղ ճամբով և վայելուչ ոգւով ձեռնարկել այս քննութեան։ Ով որ պատուհանի մը ապակւոյն հետեւէն կը նայի, այն առեն կը տեսնէ ամէն բան ինչպէս է, երբ ապակին մաքուր և վճիտ է։ Նմանապէս մաքուր և անաչառ միտքը միայն կրնայ ուշիղ դատել Քրիստոնէութեան ապացոյցները։ Կրնայ ըլլալ որ բաւական ջրծել ապացոյցներ գտնուին Քրիստոնէութիւնը հաստատելու, բայց և այնպէս մարդիկ չհամոզուին անոր ճշմարտութեանը, վասն զի խնդիրը չեն քններ վայելուչ ոգւով։ Կրնան սխալիլ հաբեւանցի ոգւով մէկդի թողլով խընդիրն իբրեւ անկարեւոր և հետաքրքրութեան անարժան, կամ ամբարտաւան ոգւով չանալով հասկնալ Քրիստոնէութեան խորհուրդները որ քան զմարդկային միտս ի վեր են, և կամ նախապաշարեալ ոգւով չուզելով ի բնին առնուլ բոլոր ապացոյցները։

Այս խնդիրն իմաստութեամբ և ճշդիւ լուծելու համար, պարտինք քննել զայն ուշադիր ոգւով, ճանչնալով անոր կարեւորութիւնը և պատրաստ ըլլալով ի գործ դնել ինչ ջանք որ պէտք է խնդրոյն լուծմանը համար։ Պարտինք յառաջ տանել այս քննութիւնը նաև խոնարհ ոգւով, գիտնալով որ մեր կարողութիւնները սահմանաւոր են։ Դարձեալ, խնդիրը քննելու ատեն, պարտինք ունենալ անաչառ, անկեղծ և ի վեր քան զանձնային բարեպաշտ ոգի մը։ «Ամէն ալ որ չար կը գործէ՝ անիկա լոյսը կ'ատէ, և լոյսին գովը չի դար որ իր գործքերը չյանդիմանուին» (Յովհ. Գ. 20)։ «Թէ որ մէկը կ'ուզէ անոր կամքը ընել, պիտի գիտնայ ասիկա վարդապետութեանն համար թէ արդեօք Աստուածմէ՞ է» (Յովհ. Է. 17)։

ՆՈՅԻ ՏԱՊԱՆԸ ՇԻՆՈՂՆԵՐը

«Նոյի տապանը չինողք ի՞նչ եղան,» հարցուց Ամերիկացի հովիւ մը իր ժողովուրդէն երիտասարդի մը որ դեռ դարձի եկած չէր։ «Կարծեմ թէ ջրհեղեղին ատենը հեղձան,» պատասխանեց երիտասարդը։ «Անիկա է,» ըսաւ հովիւը, և հեռացաւ։ Սակայն չմոռցաւ այն հարցումը, և ազդեցութիւնը տեսնուեցաւ։ Պատանին սկսաւ խորհիլ իր հոգեւոր վիճակին վրայ, անձկութեամբ ղէպ ի վտանգը, և չուտով վիրաւեց և գաւ Փրկիչը։

Նոյ հարկաւ ունեցաւ ճարտար շինողներ որ անոր օգնեցին տապանը չինելու, քանզի ամենեւին ապացոյց չկայ ըսելու թէ տապանը հրաշքով չինուեցաւ։ Ընդհակառակն, Նոյ երկայն ատեն աշխատեցաւ տապանը չինելու, և այս ժամանակին մէջ արդարութիւնը կը քարոզէր այն դարուն մարդոց (Բ Պետր. Բ. 5)։ Բայց և այնպէս, թէպէտ այն մարդիկը կը

տեսնելին տապանին չինուելիքը, կը լսեին նոյե թէ չըհեղեղ պիտի ըլլար, շատերը կը գործէին նաեւ անոր հետ այն ապաստանի տապանը պատրաստելու, ամէնքն ալ հեղձան, երբ չըհեղեղը հասաւ. նոյ և անոր ընտանիքը միայն, ուր հոգի, կենդանի մնային։

Մեր ժողովուրդներուն մէջ ալ չկան շատերը որ Նոյի տապանը չինողներուն կը նմանին։ Այո, շատերը եկեղեցւոյ պաշտամանց ներկայ կը դառնուին, եկեղեցական ծախուց համար ստակ կու տան, և բարեսիրական գործոց չատերուն ձեռնտու են։ Շատերն ալ, Աւետարանին մէջ յիշուած այն իշխանին նման զոր Քիստոս սիրեց (Մարկ. ժ. 17–22, Ղուկ. ԺԸ. 18-24), բարեբարոյ մարդիկ են, օգտակար են եկեղեցւոյ, բայց և այնպէս կրնան կորսուիլ։ Հարկաւոր բան մը կայ որ կը պակսի անոնց։ Պէտք է որ անոնք նորէն ծնանին։ Գրեթէ Քրիստոնեայ են, բայց այն բաւական չէ. պարտին երենք զիրենք բոլորովին նուիրել Տէրոջը, և Հոգւոյն պտուղները բերել։ Իրենց սրտերուն մէջ ունենալու են կատարեալ վստահութիւն թէ Տէրոջն են, Տէրն ալ իրենց մէջ է։ Ի՜նչ ուրմելի է գրեթէ փրկուած ըլլալ։

ԱՑՆԹԱՊԻ ՎԱՐԺԱՐԱՆԸ

Թմբագիր.

Պա. Տընմորի վրայ Տր. Համլինէն չինուած ուշադրութեան արժանի յօդուած մը կը գրկեմ ձեզի։ Ձէք կրնար այս յօդուածը կամ դէթ անոր մէկ մասը ձեր Թերթին սիւնեըուն մէջ դնել։ Եթէ Թուրքիոյ մէջ Մր. Տընմորի բազմաթիւ բարեկամներէն կը գտնուին ոմանք որ անոր այս յիշատակին համար նպաստ մատուցանել կ'ուզեն, Թող գրկին իրենց հանգանակութիւններն առ Պա. Բէզդիպօն, Կոստանդնուպոլիս, Ամերիկան Խան։ Մենք կը կանանք երբ 100 լիրա ժողվել այս յիշատակի սրահին համար։ Մարմարեայ գեղեցիկ տախտակ մը, Մր. Տընմորի վրայ յարմար արձանագրութեամբ մը, պիտի գրկուի Ամերիկայէն, և պիտի դրուի վարժարանին յիշատակի սրահին պատին մէջ։ Փոքր նպաստներ ալ շնորհակալութեամբ կ'ընդունուին։

Թ. Գ. ԹՐՕՊՐԻՃ

Պօսթօն 18. Նոյ. 1875

Ի ՑԻՇԱՏԱԿ ՊՏ. ՏՐՆՄՈՐԻ Ի ՏՐ. ՀԱՄԼԻՆԷ ԳՐՈՒԱԾ ԵՒ ԱՄԵՐԻԿԱՑԻ ՄԷՋ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԱԾ ՅՕԴՈՒԱԾԸ

Առաջարկուած է որ կեդրոնական Թուրքիոյ վարժարանին մէջ յատուկ սրահ մը ըլլայ ի յիշատակ Պա. Տընմորի, որ Ամերիկայի Պօրտ ընկերութենէն Թուրքիա ղրկուած հաւատարիմ և անկեղծ միսիոնարայ մէկն էր։ Անոր վրայով իմ յարգութեանս ապացոյցը տալով, կը յուսամ առաջարկուած սրահին չինութեանը օգնելու չարժել զանոնք՝ որ անչահասէր և դիւցազնական անձնուիրացութիւնը կը յարգեն և կը սիրեն։

Մր. Տընմոր, 1851, դեկտ. 12ին, Ամերիկայէն ճամբայ ելաւ Թուրքիա երթալու։ Իբրև միսիոնար ապրեցաւ և գործեց տասը տարի միայն, բայց այն տասը տարուան մէջ այնչափ բան ըրաւ որչափ շատերը վեհատես տարուան մէջ չեն ըներ։ Խաւարին և վտանգաւոր տեղեր իբրև միսիոնար գործելու համար Մր. Տընմոր մտնաւոր յատկութիւն մը ունէր, այսինքն՝ արիութիւն, եռանդ, երկայնմտութիւն և անձնուիրացութիւն։ Զմր. Տընմոր ճանչցողներէն ոչ ոք կը յիշէ զանի երբեք վարանեալ տեսած ըլլալ վտանգներու մէջ։ Մր. Տընմոր Ամերիկայի քաղաքային պատերազմին առեն Ամերիկա դառնալով զօրաց մէկ խումբին քարոզիչ եղաւ, և այս պաշտօնին մէջ ճակատէն հրացանով զարնուելով մեռաւ։ Ինկաւ, երբոր դէպ ի թշնամին։ Մր. Տընմոր վտանգին դիմադրաւ չէր, բայց, երբ իր պաշտօնը կը պահանջէր, չէր փախչէր վտանգէ։ Կ'երթար Քիւրտ աւազակաց գով, իբրև անոնց բարեկամը և դլխաւորը, և Քիւրտերը մտիկ կ'ընէին անոր, երբ արդարութեան և հանդերձեալ դատաստանին վրայ կը խօսէր։

Մր. Տընմորի արիութեան հիմն էր կրօնական մաքուր և սուրբ եռանդը։ կը սիրէր Աւետարանը քարոզել ազգաց, տգիտաց և նախապաշարելոց։ Անգամ մը Սև ծովէն ճամբորդութիւն կ'ընէի Տրապիզոն։ Շոգենաւին մէջ իրեն հետ Հայ ճամբորդ տեսայ, որուն ձիագործման ըլլալը կը տեսնուէր անոնց հանդերձէն։ Հասկցայ որ այս մարդիկը Մշոյ կամ Վանցի էին, որ իրենց հայրենիքը կը դառնային։ Անոնց մօտ երթալով բարեւ տուի, անոնք ալ «Բարեւ, պատուելի,» լսելով ողջոյնս առին։ «Ի՞նչպէս գիտցաք որ ես վիսիոնար եմ,» հարցուի անոնց։ «Վասն զի,» ըսին, «ձեր եղբայրը, Պա. Տընմոր մեր երկիրը գալով Աւետարան քարոզեց մեզի։» Սկսան կարգաւ անուանել իրենց գիւղերը որ ինձի բոլորովին անծանօթ էին, բայց դասկցայ որ խարբերդու կամ Մշոյ գաւառին կը վերաբերէին։ «Մր. Տընմոր,» ըսաւ անոնց մէկէն մէկը, «մեր գիւղը գալով, Քրիստոսի վրայ այնպիսի բաներ ըսաւ որ լսցի։ Ես անկէ առաջ լսցած չէի, անկէ ետքն ալ չլսցի, և պիտի չլսեմ, բայց եթէ Մր. Տընմոր կամ անոր պէս մէկը գիս լսցնէ։ Ես անոր նման քարոզիչ տեսած չեմ կենացս մէջ։» Արդարև, Մր. Տընմոր մտնաւոր կարողութիւն մը ունէր տեզայեաց սիրտը չարժելու։ Ես այն մարդոց քովէն հրաժարելով դարձայ նաւին խուցը, ուր քարոզ մտիկ ըրած դան թէ քարոզ տուած ըլլալով։ Մր. Տընմոր ուր որ կ'երթար՝ իր նշանը կը թողուր։ Անձնուիրայ էր ու միշտ պատրաստ ծախք ընելու և ծախք ըլլալու, ինքզինք ուրիշներու համար զոհ ընելու։ Երբեք չէր դժուարներ, երբ կը հալածուէր, և կամ թշնամութիւն և ապերախտութիւն կը տեսնէր։ Իր աշխատութիւններուն մէջ միշտ զուարթ էր։ Անոր վեհանձնական անյիշաչարութիւնը կը մտածեցնէր անոր բոլոր թերութիւնները։ Վերջապէս, Մր. Տընմոր այս և ուրիշ տասը նման յատկութեանց կողմանէ աղնիւ օրինակ է Քրիստոնեայ քարոզչաց։ Աղնիւ օրինակ է Հայ հովուաց, և այն երիտասարդաց որ հովիւ ըլլալու պիտի պատրաստուին Աչխթասլի վարժարանին մէջ։ Երկայն և խիստ պատերազմի մը պիտի երթան, ուսանի սպրվելու են, իբրև բարի զինուորք Յիսուսի Քրիստոսի, տանել խաչատեղութեանց։ Շատ ուրախ պիտի ըլլամ, եթէ մեր սիրելի և աղնիւ եղբայրը Տընմոր յատկապէս յիշուի Աչխթասլի վարժարանին մէջ։

Ա. Պ Ա Կ Ի

—o—

Ապակին որ շատ բեկանուտ է երբ պաղ է, երբ կը հալի, շատ դիւրաձուլելովսրևիցէ ձեւ կ'առնէ,և կըբնայբաշուելովամենանուրբ թելըլլալ։

Թէ ապակին երբ հնարուեցաւ՝ չի գիտցուիր, բայց կը կարծուի թէ, ուրիշ շատ օգտակար նիւթերու պէս, այս ալ ըստ պատահման դանուեցաւ։ Հռոմայեցի հեղինակը Պլինիոս կ'ըսէ թէ «Բանի մը նաւավարներ որ իրենց նաւին մէջ Նիտրոմ (բորակ) կոչուած նիւթին ունէին՝ (կը կարծուի թէ Պլինիոսի Նիտրոմ բառը ուոռա կամ ուղ էր) հանեցին պէտս գետնի եղերքը, որ վոքրիկ գետ է Պաղեստինու մէջ, և իրենց պատուհերը վրան դնելու համար քար չգտնելով, նաւին մէջի Նիտրոմ կոչուած նիւթէն քանի մը կաոր պոյտերուն տակը դրին, և կրակ վառելով սկսան իրենց կերակուրն եփել։ Կրակին տաքութենէն նիտրումը հալելով գետնին աւազին հետ միացաւ, և պայծառ հեղանիւթ մը յառաջ եկաւ, այս հեղանիւթն ապակի էր, և այս կերպով դանուեցաւ ապակին։» Այս պատմութիւնը ճշմարիտ է թէ սուտ չենք գիտեր, բայց գիտենք որ հիներն ապակի չունենալու եղանակը գիտէին։ Եգիպտոսի մումիաներէն ոմանց վրայ վաթխուած հողէ հաստիչներուն դուրսի դին դուռնաւոր ապակւով պատած է, և հին աւերակաց մէջ երբեմն ապակի կը գտնուի։ Աղէքսանդրիոյ մէջ հին առեներուը կային ապակւոյ գործատուներ, և Հռոմայեցիք ապակին այս քաղքէն կ'առնէին։ Պլինիոսի ժամանակէն առաջ անդամ ապակւոյ գործատուներ չունեցան Իտալիոյ, Գալիոյ և Սպանիոյ մէջ։

Ապակին կը շինուի գայլայատղը կամ բարակ աւազն ալքալիի մը, գրօրինակ սոտայի, բոզասի կամ ամմոնիաքի հետ հալեցնելով։ Ապակւոյն տեսակը կախում ունի գործածուած նիւթերուն տեսակէն և խառնուածքէն։ Առևտուրի մէջ հինգ տեսակ ապակի միայն ճանչցուած է, այսինքն՝ հասարակ կանանչ ապակի որմէ ֆոթոլ կոչուած շիշերը կը շինուին։ պատուհանի հասարակ ապակի, պատուհանի աղնիւ ապակի, հայելւոյ ապակի որ մաքուր սօտայէ կը շինուի, և բիւրեղանման ապակի (պլաք)։

Ապակւոյ գործարաններն ընդհանրապէս ապիւսէ կը շինուին կոնաձև իրը 100 ոտք բարձր և հարիւր ոտք տրամադծով։ Այս գործարաններուն մէջ տեղակ տեղակ հնոցներ շինուած են այնպիսի նիւթերէ որ սաստիկ կրակի դիմանալու յարմար են, և այն հնոցներուն մէջ կը դրուին հողէ սամաններ կամ բովերը (ֆօյո) որոնց մէջ կը դրուին աւազը, ալքալին և ուրիշ նիւթերը որոնք հալելով կը կազմեն ապակին։ Բովերն ալ այլևայլ մեծութեամբ և ձևով են շինուելու ապակւոյն տեսակին համեմատ։ Երբ ապակին հալելով ուզուած ձևը կ'առնէ, ուրիշ հնոց մը կը տարուի, որ այնչափ տաք չէ որչափ էր ապակին հալեցնելու հնոցը, և հոն կը մնայ քանի մը օր, հնոցին տաքութիւնն ալ աստիճանաբար կը նուազցուի, մինչև որ բոլորովին պաղի։ Ապակին ձուլելու կամ թափելու գործողութիւնը շատ զգուշութեամբ ըլլալու է, քանզի չերմութեան ամենաթեթև փոփոխութիւն մը կամ թեթև գալիքը կրնայ փոսրել ապակին։ Զարմանալին սա է որ այսպիսի կարծր և փոսրելի նիւթ մը, ինչպես է ապակին երբ պաղ է, առքնալով կրնայ մարդու մը փչելովը թռչիլ, կրնայ քաշուելով թել ըլլալ, փաթթուիլ, կարուիլ և շատ դիւրութեամբ նորէն փակչիլ։ Այսպէս ապակեգործները կրնան ապակւոյն իրենց ուզած ձևը տալ այլևայլ պիտոյից և կամ զարդու համար։

ԱԿՆԷՆ ՆԱՄԱԿ ՄԸ

Մանզումէ իր 2962 թուոյն մէջ «Փրօթէսթանթլըզ» խորագրով խմբագրական յօդուած մը հրատարակելով կ'ըսէ. «Պուպլղարիոյ էվվելը թէնի տուչիւնմէլիք հէմ էհէմիյէթտէն տիր վէ հէմտէ թասիլի տիր. վագաս չօդլար, ճան թէնտէն էվվել տիր տերլեր, ամմա օ եանլըզ պիր լագըրտը տըր, տահա թէն ճանտան էվվել տիր։»

Այս խօսքերը, որ Աւետարանի ոգւոյն բոլորովին հակառակ են, շատ զարմացուցին զիս, վասն զի ազգին մէջ նշանաւոր խմբագրի մը խօսքերն են ասոնք։ Ամեն նիմաստ Սուրբ գրոց, այսինքն իր հրատարակած լրագրին մէջ, կը ցուցնէ թէ մարդուս գլխաւոր պարտքը հոգին խորհիլ է, իսկ մարմինը խորհիլն երկրորդական է, եւ եթէ մէկը մարմնոյն պիտոյից համար աւելի հոգ ընէ, նուաստութիւն կը գործէ։ Ո՞վ չգիտէ թէ մարդուն գերազանցութիւնն ոչ իր մարմնոյն այլ հոգւոյն մէջ է, ուստի եւ վայել է աւելի խորհիլ հոգւոյն համար քան մարմնոյն համար։ Ո՞ր միտք կ'անդիտանայ թէ մարմինը հոգւոյն առժամանակեայ սպասաւորն ըլլալով, թէեւ կանոնաւոր արժանի է, սակայն ոչ աւելի քան պիւր տէրն, որ է հոգին։ Ո՞վ այնչափ անմիտ է, որ չկրնայ դատել թէ մշտնջենաւորին համար խորհիլը ժամանակաւորին համար խորհելէն աւելի կարեւոր է։

Այո՛, մարդիկ շատ ճշմարտութիւններ գիտեն, սակայն իրենց ապականեալ սրտերուն դերի ըլլալով հակառակը կը գործեն։ Ըստ իրենց համոզման, վոխանակ ուտելու որ ապրին, ընդհակառակը կ'ապրին որ ուտեն։ Այդ մարդոց ընթացքը ճշմարիտ սկզբանց համաձայն սեպել, եւ անով ճշմարտութիւն հաստատելու ելլել ուղիղ չէ։

Մանզումէ արդեօք Սուրբ գիրք բնաւ չգիտէ՞, թէ անոր հատաք չընծայեր։ կը վախաքիմ որ այս կասկածանացս ոչ մին ուղիղ ըլլայ։ Սակայն ազէկ գիտեմ որ, ինչպէս ամեն մարդ, Մանզումէ ալ անհրաժեշտ պէտք ունի Սուրբ գիրքը, այսինքն Աստուծոյ լրագիրը, կարդալու։ Եթէ Մանզումէ Սուրբ գիրքը կարդայ, հոն շատ ճշմարտութիւններ պիտի տեսնի, մանաւանդ Մատթէոսի Զ. գլխոյն վերջին մասին մէջէն։ Երբ Մանզումէի խմբագիրը Սուրբ գրոց պղէկ հմուտ ըլլայ, կարող պիտի ըլլայ քարոզ խօսիլ եկեղեցւոյ բարեկարգութեան վրայ եւ այն նպատակին հասնելու համար աւելի օգտակար կերպով աշխատիլ։ Այն ատեն պիտի հասկնայ որ բարեկարգութիւնը չէ թէ ուրոմա ֆիանուով այլ Աստուծոյ խօսքով պիտի ըլլայ։ Յայնժամ Մանզումէի դժուարագիւտ ազատախօսութիւնն իր արժանաւոր նիւթը գտած պիտի ըլլայ, եւ ճշմարտութիւնն անոր միջոցաւ պիտի գոռայ յունկն խղճալի Հայոց թեան, որոյ վերկութեանն եմ ի սրտէ վախաքող։

Ն. ԹՈՄԿՈՁԵԱՆ

Ա.կն, դեկ. 8/20, 1875

ԲԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

Յունվ. 6 ըստ Յուն. և Յունվ. 18 ըստ Լատ. 1876

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ

Ծովային գործոց պաշտօնեայ Բիզա փաշա ապարապետ անուանեցաւ։

Տէրվիշ փաշա ծովային գործոց պաշտօնեայ անուանեցաւ։

Ահմէտ փաշա անուանեցաւ կառավարիչ Իսկիւտարի, և հրամանատար Մեչիտիէ կայսերական ձիերոցին մէջ գտնուած զօրաց։

—Կ'ըսուի թէ ծովային գործոց պաշտօնէութիւնը պատերազմական գործոց պաշտօնարանի հետ պիտի միանայ։

—Արգէն յայտնի՛նք թէ Բէյուֆ փաշա Կրետէի կուսակալ անուանեցաւ։ Կ'ըսուի թէ այն կղզւոյն բնակիչները ուրախ են Բէյուֆ փաշայի այս անգամ ևս Կրետէի կուսակալ անուանելուն վրայ, վասնզի Բէյուֆ փաշա իր առաջին պաշտօնավարութեան ժամանակ կղզւոյն ամէն կարգի բնակչաց սրտերուն մէջ քաղցր յիշատակ ձգած է։

—Ղալիպ փաշա, որ 20 տարիէ ի վեր պինուորական վարժարանաց վերատեսուչ էր, անցեալ չորեքշաբթի գիշեր յանկարծամահ եղաւ։

—Դաւթան պայրամի առթիւ, Վեհ. Սուլթանը շնորհեց 155,825 դահեկան, որով շատ անձինք որ պարտքի համար բանտարկեալ էին՝ ազատուեցան։

—Հերսէքի մէջ ձմեռը սաստիկ է, բայց որչափ հնար է կը ջանացուի հանգիստ ընել տալ կայսերական զօրաց։

—Հերսէքի զօրաց ընդհանուր հրամանատարը կը ծանուցանէ թէ, այժմ ապստամբք այն դաւառին հարաւային կողմը անձուկ տեղի մը մէջ միայն կը գտնուին։ Կ'երևի որ Պիլէքճէյեն, Կաչգայեն և Թրեպիզինիէյեն վեր դեպ ի հիւսիս բոլոր դաւառը հիմա հանդարտ է։

—Մեծ եղաբրան հրաման ըրաւ Օսմանեան դրամատեղւոյն իր պաշտօնեաներէն մէկը որոշել որ Կ. պոլսոյ մաքսատան հաստիքին վրայ հսկէ։ Մաքսատան ծախքը, սէհիմներուն չահերը և ուրիշ մանր ծախքերը պիտի հանուին մաքսատան հաստիքէն, և աւելորդը Օսմանեան դրամատեղւոյն պիտի յանձնուի ընդհանուր պարտուց չահերը հատուցանելու։

—Յունուարի կարօտներուն վճարումը չատ ալեկ ալեկոծութիւն ըրաւ անոնց վրայ որ խոտված էին սխալ լուրերով թէ կարօտները վճարելու մասին դժուարութիւններ պիտի եղլեն։ Մոռնալու չէ որ այս անգամ կարօտները վճարուեցան առանց նոր փոխառութեան։

—Կ'ըսուի թէ անցեալ տարւոյ վերջին չաթմուն մէջ Ազրիանուպոլսոյ գաւառը 150,000 ոսկի հատուց սերութեան դանձուն։

—Լվգաֆի վերաբերեալ անտառներն ալ անտառաց ընդհանուր տեսչութեան խնամոյ յանձնուեցան։

—Ոսմիկանայ մէջոցաւ ձերբակալուած մարդիկ ժամանակ մը բանտի մէջ կը սպասեն մինչև որ դատաստանի առնվե եղլեն։ Անտարակոյս ասի մեծ ղրկանք է անոնց որ անմեղ են. այս ղրկանքը վերցնելու համար կառավարութիւնը հրամայեց որ ոսմիկանութեան կեդրոնատեղիները քննիչ ժողովներ դանուին, որ ձերբակալեալ անձանց վերաբերեալ տեղեկագիրները քննեն, և երբ անոնց յանցաւոր ըլլալնին ապացոյց չըլլայ, անմիջապէս պիտի արձակին զանոնք։

—Երեք կամ չորս ղրահատոր նաւեր Թերսանէյէն դուրս եղլելով Ծովմապզչէի կայսերական պալատին դիմացը Մէսուտիյէ անուն ղրահատորին քով խարիսխ նետեցին։ Մէսուտիյէ Թուրքիոյ նաւատորմղին մէջ ամենէն զեղեցիկ նաւն է։ Այս նաւն 12 ահագին թնդանօթ ունի, որ նաւուն մէջտեղը հատ երկաթապատ մարտկոցի մը վրայ դետեղուած են։ Նաւը պատող երկաթէ տախտակը 12 մատ հատ է հոն ուր ջուրը կը հասնի, անկէ վեր՝ տասը մատ։ Նաւուն առաջակողմը կայ նաև ղօրաւոր ցուռկ մը, որ պիտի կրնայ աշխարհիս ամենէն մեծ նաւն իսկ վայրկեանի մը մէջ ընկղմել։ Մէսուտիյէ արկածի մը ժամանակ վառանդէ պահպանուելու համար այլ եւայլ մասերու բաժնուած է, այնպէս որ եթէ նաւին մէկ մասը ջնաւուի և ջրով լեցուի, նաւը դեռ պիտի կարողանայ ջուրին երեսը մնալ և ճամբան շարունակել։

—Շիշլիի մէջ նորաչէն տուն մը, որ գործի դադարման պատճառաւ ժամանակ մը երեսի վրայ մնացած էր, անցեալ երեքշաբթի օր փլաւ։ Այս արկածին պատճառաւ 6 գործաւոր մեռան, և 9 գործաւոր վիրաւորեցան։

—Վագըթ լրագիրը գրած էր թէ Հերսէքի զօրաց պէտքերը ըստ արժանւոյն չեն հոգացուիր, և թէ Սիթոլացի մէջ ցորեններուն մէջէն մեծ քանակութեամբ քարեր եղած են։ Տպագրական գրասենեակին կողմէն այս լուրերը հերքուեցան, և վագըթ լրագրին խմբագրին աղգարարութիւն եղաւ, որ այսուհետև այս տեսակ սուտ լուրեր չհրատարակէ։

—Մայրաքաղաքիս լրագիրներէն ոմանք օտար երկրէ մը ծանուցում մը կը հրատարակեն որ բժշկութեան, աստուածաբանութեան և իրաւագիտութեան են, վարդապետութեան սիրոյս տալ կը խոստանայ այնպիսի անձանց, որ այն աստիճանին հասնելու կարևոր ուսման չէջանը կատարել չեն ուզեր։ Այսինքն, ծանուցումը հրատարակել տուողը իրեն դիմելու ղիջանողներուն կը խոստանայ վկայական տալ թէ այս ինչ գիտութիւնը սորված են, և այսչափ բան գիտեն, մինչդեռ անոնք սորված չեն և չեն գիտեր։ Սոսկ առնելու համար այսպիսի ծանուցումներ հրատարակելն ալ այնչափ ծախք չանցնիր է, որչափ անոնցը, որ այսպիսի անպատիւ միջոցներ կը գործածեն խաբելու հասարակութիւնը, և այն ժողովը որու չանձնուած է օտար երկիրներէ առնուած վկայականներն արձանագրելու պաշտօնը։

—Հաղար քաշ ծանրութեամբ և հինգ կանդուն երկայնութեամբ չանաձուկ մը անցեալ չաբթի Պէօյիւքտէրէի ծովեզերքը ցամաք նետուեցաւ։

—Վերջին տարիներու մէջ ոմանք Եւրոպացին Թուրքիա պտղատու ծառեր բերել տալ սկսան։ Սակայն հիմա Գաղիայի ծառատունկներու մէջ տեսակ մը վնասակար որթի երևան եղած ըլլալուն համար Բ. դուռը սահմանեցաւ Գաղիայէն ի Թիւրքիա պտղատու ծառ բերել տալը արգիլել։

—Քանի մը լրագիրք ձախող լուրեր հրատարակեցին Ամերիկայի Փրովիտէնս Թուլ կոչուած ընկերութեան վրայով Բ. դուռը պաշտօնապէս կը ծանուցանէ որ այն ընկերութիւնն Օսմանեան կառավարութեան հաշուոյն համար Մարթինի Հէնրի հրացանները չինելու մասին ըրած պայմանները մինչև յարդ ժամանակին կատարեց և դեռ կը կատարէ։

ԳԱԻՈՒԿԱՆ

Դաւանակոսէն գրուած նամակները կը ծանուցանեն, թէ սաստիկ ցուրտը հնուսխան նշանները բոլորովին վերցուց այն կողմերէն։ Սակայն Եդիպտոսի կառավարութիւնը դեռ քարանթին կը պահէ Սիրիոյ ծովե-

ղերքէն եկող նաւերու համար։

— Կը լսենք թէ Եգիպտոսի կառավարութիւնը մօտերս նոր ղօրք պիտի ղրկէ Ասկալոնա։ Ասոր նոր բանակը 15,000 լաւ սպառազինեալ ղօրք պիտի բաղկանայ։

— Լրագրայ Թղթակիցներն որ պատերազմի դաշտին մօտերը կ'երթան, յաճախ մեծ վտանգներու կը հանդիպին, մինչեւ անգամ երբ բարեկամայ մէկ կ'ըլլան։ Անցեալներս Գերմանական լրագրի մը թղթակիցը Հերոէքի մէջ գտնուած ղօրքերէն ձերբակալ եղաւ իբրեւ լրտես ամբաստանեալ։

— Խումբ մը աւազակներ, որ սարսափով լեցուցած էին Նաղիլի և անոր շրջակաները, մօտերս ձերբակալ եղան։

— Ըստ Մանզուէլի, Կէմերէքի Հայ բնակիչները բողոքագիր մը ղրկելով պատերազմարանը կը դանդաղին տասանորդի տուրքը հաւաքողներուն դէմ, որոնք այս տարի չատ ուշացան, ուստի և դիւղացւոց հունձքը անձրեւի, մինչեւ անգամ ձեան տակ մնալով մեծապէս վնասուեցաւ։ Կը յուսանք որ կառավարութեան յայտնած բարեւոք խորհուրդները վերջ կ'ընծայեն այն ղրկանաց և հարստահարութեանց որոց դէմ կը դանդաղի Կէմերէկի երկրագործ ժողովուրդը։

— Սերուխոյ ազգային ժողովը (Սքուտչինա) քանի մը օր քննելով այն մասնաւոր տուրքը, զոր նախորդ պաշտօնեայք դրած էին պատերազմական պաշտօնարանի աւելորդ ծախքերը դոցելու, և անոնց դործը տահմանադրութեան հակառակ դանելով որոշեց այն պաշտօնեաներն ամբաստանութեան ներքև ձգել։

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Անցեալ չաթաթ ծանուցինք թէ Լորտ Լայթըն Հնդկաստանի կուսակալ անուանեցաւ։ Լորտ Լայթըն 1864ին Կոստանդնուպոլսոյ Անգլիական դեսպանատան քարտուղարն էր։ Անոր ներկայ պաշտօնը չատ կարեւոր պաշտօն է, վասն զի Հնդկաստանի 200,000,000 ժողովրդեան վրայ ղրեթէ թագաւորական իշխանութիւն պիտի վարէ։ . . .

— Անցեալ Նոյեմբերի մէջ ժուրնալ տէ Տէպա լրագիրը Դաղիոյ պաշտօնէից դլխաւորին, Մ. Պիւֆֆէի դէմ յարձակողական յօդուած մը հրատարակեց։ Եւ որովհետեւ Մ. Լևան Սէյ, եղևմտից պաշտօնեայն, այն լրագրին տէրն է, Մ. Պիֆֆէի դէմ հրատարակուած յօդուածը պաշտօնէից մէջ հակառակութիւն յառաջ բերաւ, այս պատճառաւ Մ. Լևան Սէյ և անոր պաշտօնակիցներէն մին հրաժարեցան։ Ասոր վրայ մարշալ Մաք Մահոն և պաշտօնէից ժողովոյն ուրիշ անդամներն ամէն ջանք ըրին դէթ առժամանակայ համաձայնութիւն մը յառաջ բերել։ Սակայն այս չաթաթ (յուն. 20ին) կառավարելու ընտրութեանց համար ձեռք առնուած կարգադրութիւնները պաշտօնէից մէջ դարձեալ անհամաձայնութիւն պատճառեցին, և այժմ կ'երեւի թէ պաշտօնեայք վախնալով որ այս անհամաձայնութիւնները կրնան դէպ աղդեցութիւն ընել յառաջիկայ ընտրութեանց վրայ, ամէն ջանք ընելով հրաժարեալ պաշտօնեաները համոզեցին իրենց պաշտօնը չարունակելու։ Նաև մարշալ Մաք Մահոն, Մ. Պիւֆֆէի հետ, յայտարարութիւն մը հանեց ուր ժողովուրդին կ'իմացնէ պաշտօնէից հաստատ միտքը և կը յորդորէ, ի սէր հայրենեաց, ընտրութեանց առեն կառավարութեան կողմէն ցուցուած անձինք ընտրել։

Կը տեսնուի որ Դաղիոյ կառավարութիւնը չատ կարեւորութիւն կուտայ այս ընտրութեանց, վասն զի Փարիզի մէջ դործաւորաց ժողով ընելն արդիլեց։ Կը կարծուի թէ անոնք ծերակուտի անդամոց ընտրութեան վրայ վիճաբանելու պատրուակաւ ի նպատս հասարակականութեան (պօմիւն) ցոյց ընել կ'ուզէին։

— Պապին և Գերմանիոյ պապական եպիսկոպոսաց կոչնանէ Գերմանիոյ կառավարութեան դէմ ցուցուած ուղղակի հակառակութիւնը կ'երեւի թէ վերջանալու մօտ է։ Գերմանիոյ կառավարութեան և կղերին միանդամային ընդունելի համաձայնութիւն մը յառաջ բերելու համար հիմա Հռոմի մէջ խորհուրդ կ'ըլլայ։

— Անոնք որ Թուրքիոյ մէջ նոր վարժարանները չենք կուտան, աղէկ կ'ընեն, եթէ յիշեն թէ այս տեսակ չէնքերու հաստատութեան համար մտածուոր լինամ տանել պէտք է։

Ծննդեան օրը, Զուիցերիոյ վարժարանի մը տղան այն վարժարանի աշակերտներէն և անոնց ծնողներէն բաղկացեալ խումն բաղմութիւն մը լեցուած էր երեկոյեան հանդիսի մը առթիւ։ Ծանկարծ վարժարանին տախտակամածը վար, և բաղմութիւնը վարի յարկը սենեակներուն մէջ ինկաւ։ Այս սենեակներն ալ վար և մէկ վայրկեանի մէջ թէ տղայք և թէ ծնողք դրասեղաններու, աթոռներու և կոտրտուած տախտակամածներու տակ կիսովին թաղուած մնացին։ Այս արկածին պատճառաւ վախնուն հոդի մնաւ։

— Բուսիոյ կառավարութիւնը էջմիածնայ Հայ Բողոքականաց հրաման չնորհեց, որ, Շամախոյ Հայ Բողոքականաց պէս, անոնք ալ հալորդակցութիւն ունենան Լուտերական եկեղեցւոյ հետ։

— Լևանդ Հերալտ այնպէս կը ցուցնէ թէ ինք մտահոգ տեղեկութիւն առած է այն առաջարկութեանց վրայով, որոց համար ժամանակէ մը ի վեր կ'ըսուէր թէ Անգլիոյ կոմսին կողմէն կը պատրաստուին, և Թուրքիոյ կառավարութեան պիտի ներկայացուին։ Ըստ Լևանդ Հերալտի, այս առաջարկութիւնները միայն Պոմպէյ և Հերսէքի դաւառաց համար են, և Գաղիա, Բուսիա, Գերմանիա, Աւստրիա և Իտալիա հաւնած են այն առաջարկութեանց, բայց այս մտին պաշտօնական ծանուցագիր չպիտի ղրկեն Բ. Դրան, այլ միայն բերանացի և բոլորովին բարեկամական դիտողութիւնները պիտի ընեն։

ԵԼԵՒՄՏԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

Յունուար 5/17 1876

Գոնսոլիտ	24.08	Բուս. երկաթ. բաժինք	53

ԴՐԱՄԱՔ, Օսմ. լիրան 100 էն

Մէջիտիյէ	103	Բուսիոյ բոլ	89 1/4
Սեւ հինդոյց, քառնոց	108 1/4	Նաթոլէոն	88 3/8
Պղինձ ստակ	137 1/4	Անդղ. լիրա	110

ՇՈՒԿԱՅԻ ԳԻՆԵՐ, յունուար 3/15 1876

Համբակ	6— 8	Ոսկուճ, Մոքա, քաշը	19— 20
Թիֆթիկ քաշը	42— 47	Սիսարմայէճ, Զրիլամ, անտ.	70—75
Ձէյրէ »	13— 15	Լեղակ, քաշը	60— 80
Ափեոն »	240—275	Պողպատ, անտ.	200—210
Զէր »	4— 6	Կապար, կենդ.	160—165
Շաքար, փոշի, կենդ.	212—222	Բևեռ (քարֆիցա)	
» գլուխ »	245—250	Թիղեղ, 2 անտ.	260—270
Բեդրոլ (կազ կանքեղի),		Ապակի	
Ամերիկայի անտ.	66— 68	Երկաթ, Անդղ. կենդ.	70—75
Ցորեն կարծր, քոռ	26— 30	» Քիմեզ(սաճ) »	95— 105
Գարի, »	14— 15 1/2	Բուրդ, լուացուած, քաշը	11—11 1/2
Որդան կարմիր, քաշ	40— 45	» լուացուած, »	7— 8
Ոսկուճ, Բիոյ, 100 քաշը	1400—1460		

Այս ապրանաց մեծ մասն առատ է շուկային մէջ, բայց գնողք քիչ են, և կը կարծուի թէ գիները պիտի իջնեն։ Բեդրոլը միայն նուազ է, բայց կը սպասուի Ամերիկայէն մեծ քանակութիւն մը, որ նորէն պիտի իջեցնէ այս ապրանքին գինը։

Ամերիկայի միսիոնարաց ընկերութեան կողմէն
Խմբագիր Ճ. Ք. ԿՐԻՆ

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ
ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԱՐԱՄԵԱՆ
Զազմազօղլար, Յակոբեան խան, Թիւ 12.